

Ilse van Loon maakte in 2012 De deur uit, een korte documentaire over een buurthuis in Breda waar vrouwen van verschillende nationaliteiten bij elkaar komen. Holland Doc 24 vertoont haar film in Makers van Morgen op zondag 10 februari en vrijdag 15 februari.

Door Marlijn Klerk

De deur uit is ontstaan uit mijn fascinatie voor taal: omdat ik dyslectisch ben, speelt taal een belangrijke rol in mijn leven. Naarmate ik ouder wordt komt steeds vaker de vraag in me op wat het wel of niet begrijpen van een taal voor iemand betekent bij het maken van stappen in het leven.

Via mijn moeder hoorde ik over Taal aan Huis, een project waarbij allochtone vrouwen de Nederlandse taal kunnen leren. Dit maakte mij nieuwsgierig naar soortgelijke projecten in Breda. Zo stuitte ik op Vrouwenstudio Maxima. Op een dinsdagmiddag heb ik er gewoon maar eens aangebeeld en toen is het balletje gaan rollen.

De thematiek van De deur uit heeft zich tijdens de research- en draaiperiode steeds verder uitgekristalliseerd. Dat vind ik ook het mooiste aan het maken van documentaires: je wordt tijdens het maken van een film telkens opnieuw verrast door personages en verhalen. Mijn film gaat uiteindelijk niet alleen over het wel of niet begrijpen van een taal, maar ook over de facetten die Vrouwenstudio Maxima kenmerkt. Het is verworden tot een buurthuis waar vrouwen altijd terecht kunnen en waar ze zich thuis voelen. Naar Vrouwenstudio Maxima gaan is een eerste stap buiten de deur, maar het einddoel is de bevordering van participatie, emancipatie en integratie van de vrouwen.

Het filmen in Vrouwenstudio Maxima bleek een stuk complexer te zijn dan ik me van te voren had voorgesteld. Ik heb uitvoerig research gedaan om de vrouwen en de locatie te leren kennen, maar ook om de vrouwen de kans te geven mij te leren kennen. Daardoor werd ik door hen geaccepteerd en kon ik hun gewoontes leren kennen. Het lastigste bij het filmen was dat de taal en de cultuur vaak tussen ons instond. Dat zorgde voor miscommunicaties. En bepaalde vrouwen mocht ik niet filmen, waardoor ik me soms lastig kon bewegen door het huis.

Ik heb de film samen met mijn geluidsvrouw verspreid over twee maanden gedraaid. Daardoor had ik veel materiaal, wat het moeilijk maakte om tijdens de montage vast te houden aan de juiste thematiek. Maar ik ben blij dat ik heb doorgezet, geduld heb gehad en tijd geïnvesteerd heb om deze film te kunnen maken.

Er waren veel bijzondere momenten tijdens het draaien, maar één daarvan was zeker tijdens de Open Dag van Vrouwenstudio Maxima. Nadat de bezoekers vertrokken waren, ontstond er een feestje. De muziek werd harder gezet en de vrouwen begonnen te dansen en te zingen. Ze leken alles even te vergeten. Opnames van dit moment zit aan het eind van de film, wanneer de Afrikaanse vrouw een nummer zingt van Edith Piaf, Non, je ne regrette rien. Op een gegeven moment moest de camera uit.

Ik ben met De deur uit afgestudeerd aan de AKV St. Joost. De film is ook 'onderdeel' van Brabantse Beauties, een competitie van Omroep Brabant voor Brabantse filmmakers. Onder begeleiding van Menna Laura Meijer heeft een select groepje van mijn eindjaar ideeën gepitcht bij Omroep Brabant. Mijn filmidee voor De deur uit werd geselecteerd, waardoor ik een startkapitaal toegewezen kreeg en begeleid werd door een producent vanuit Omroep Brabant, Lout Donders. Als filmmaker wil ik mensen graag de andere kant van een verhaal wil laten ervaren. Zoveel mensen hebben op voorhand al hun mening klaarstaan. Dat heeft Omroep Brabant blijkbaar aangesproken.

De deur uit is in september 2012 vertoond op Omroep Brabant. Ook heeft de film gedraaid op Filmfestival Eindhoven. Momenteel is de film te zien in de tentoonstelling I love Breda in het MOTI Museum in Breda.